

Не заборави Србине- дао си реч!

И ништа осим речи немаш.

И не треба ти ништа до ње.

За реч си већи од свакога.

Дао си је пре него што си проговорио.

И пре него што си се родио.

И пре него су ти се ђедови родили- дао си реч!

А, реч је све!

Због ње те презиру, лове, сатиру, черече...

Због ње те је вазда превише на земљи, но и да један Србин остане опет ће га за реч бити више од свих.

Секли су ти језике да је не проговориш...мислећи да се дата реч казује.

Дао си је Господу а људи се успињу да је чују...

Људи који те убеђују како ћеш бити бољи ако им будеш налик, ако за реч попустиш и...

Удавиће те чим почнеш да личиш на њих.

Том истом речју, обесиће те о њу, угушиће те њоме јер ти смрћу не могу ништа.

За реч си већи, мој Србине!

И када те за главу скрате- већи си за реч!

Богу си је дао.

Бог ти је дао.

Чему овоземном робујеш и од чега страхујеш онда?!

Куд журиш да те протраће, да те учине себи налик, обезличе...

Ако не ваљаш што се о тебе јагме толико?

Што се о твоје постојање поштапају себе да докажу?

Зашто преписују с твојих гробова?

Зашто се калеме о твоје кости?

Зашто певају твоје лелеке?

Зашто преклињу да заборавиш и заћутиш?

Реч си, Србине мој!

Претуриће небо и земљу да је чују, а ти не дај!

Не дај да те убеде како си мали и нејак јер за реч си и већи и јачи!

Мртав си за реч живљи од свих!

Толико њима фали до вечности- толико ти од вечности имаш!

Где те лажу да ништа твоје није- твоје је све, дао си реч!

Господу и Господ теби, мој Србине!

Ништа осим речи немаш, и ништа ти до ње не треба.

Михаило Меденица: Дао си реч, Србине мој! Дао си је пре него што си проговорио и пре него што си